

# คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3682/2568

นาย ก.โจทก์ นาย อ.จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 1055

## ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์และจำเลยตกลงเข้ากันเป็นหุ้นส่วนซื้อที่ดินเพื่อปลูกสร้างคอนโดมิเนียมขายนำกำไรมาแบ่งปันกัน ต่อมาเมื่อผู้สนใจซื้อที่ดินดังกล่าวและผู้เป็นหุ้นส่วนได้ตกลงขายที่ดินเพื่อทำกำไร อันเป็นกรณีที่หุ้นส่วนเปลี่ยนแปลงรูปแบบการดำเนินกิจการเป็นการซื้อที่ดินและขายเพื่อนำกำไรมาแบ่งปันกัน เมื่อได้ขายที่ดินดังกล่าวและรับเงินจากการขายแล้ว ห้างหุ้นส่วนสามัญระหว่างโจทก์กับจำเลยย่อมเลิกกันเพราะเสร็จการนั้นแล้วตาม ป.พ.พ. มาตรา 1055 (3) และมาตรา 1061 วรรคหนึ่ง ซึ่งบัญญัติว่า เมื่อห้างหุ้นส่วนเลิกกันแล้วก็ให้จัดการชำระบัญชี เว้นแต่จะได้ตกลงกันให้จัดการทรัพย์สินโดยวิธีอื่นในระหว่างผู้เป็นหุ้นส่วนด้วยกัน เมื่อคำฟ้องโจทก์และคำให้การจำเลยต่างยอมรับว่า ห้างหุ้นส่วนนี้ได้มีการชำระบัญชีกันแล้ว แต่มีข้อโต้แย้งกันเกี่ยวแก่เงินลงทุนและส่วนแบ่งกำไรของผู้เป็นหุ้นส่วนอันเป็นข้อพิพาทในชั้นชำระบัญชีห้างหุ้นส่วนสามัญ จึงเป็นกรณีที่หุ้นส่วนประสงค์ให้จัดทำบัญชีเพื่อแบ่งปันผลกำไรระหว่างกัน มิได้ตกลงกันให้จัดการทรัพย์สินโดยวิธีอื่นในระหว่างผู้เป็นหุ้นส่วนด้วยกัน จึงต้องทำการชำระบัญชีห้างหุ้นส่วนสามัญตามที่บัญญัติไว้ใน ป.พ.พ. เมื่อมีการจัดทำบัญชีกัน แต่โจทก์อ้างสัดส่วนการลงทุนของโจทก์และจำนวนส่วนแบ่งกำไรที่โจทก์มีสิทธิได้รับจากการเข้าหุ้นกันประกอบกิจการ และจำเลยปฏิเสธสัดส่วนการลงทุนของโจทก์รวมถึงจำนวนส่วนแบ่งกำไรที่โจทก์มีสิทธิได้รับ จึงเป็นการโต้แย้งสิทธิของโจทก์โดยพิพาทกันเกี่ยวกับการจัดทำบัญชี โจทก์ผู้เป็นหุ้นส่วนย่อมมีอำนาจฟ้อง

## คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องและแก้ไขคำฟ้องขอให้บังคับจำเลยชำระเงินให้แก่โจทก์ 119,552,906 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงิน 95,128,969 บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ จำเลยให้การและแก้ไขคำให้การขอให้ยกฟ้อง ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ โจทก์ฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีพาณิชย์และเศรษฐกิจวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงรับฟังยุติโดยไม่มีคู่ความฝ่ายใดฎีกาโต้แย้งว่า โจทก์กับจำเลยทำธุรกิจเกี่ยวกับการซื้อขาย พัฒนาที่ดิน และก่อสร้างที่พักอาศัยออกจำหน่ายให้แก่บุคคลทั่วไป โดยโครงการที่ 1 เมื่อประมาณกลางปี 2553 โจทก์และจำเลยตกลงร่วมทุนกันซื้อที่ดิน 23 แปลง เพื่อนำมาจัดสรรปลูกสร้างทาวน์เฮาส์และทาวน์โฮมขาย โดยออกเงินทุนคนละเท่า ๆ กัน ใช้ชื่อบริษัท ก. ซึ่งเป็นบริษัทของจำเลยเป็นผู้ซื้อและรับโอนกรรมสิทธิ์จากผู้ขาย ต่อมาโจทก์และจำเลยได้ขายที่ดินดังกล่าวให้แก่ผู้ซื้อและมีการจัดทำบัญชีเงินลงทุนและแบ่งปันผลกำไรระหว่างกันเป็นที่เรียบร้อยโดยไม่มีข้อโต้แย้งใด ๆ ต่อกัน และโจทก์ไม่ได้รับอนุญาตให้ฎีกาในส่วนของโครงการที่ 2 จึงรับฟังยุติตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ว่า โครงการที่ 2 โจทก์กับจำเลยไม่ได้ตกลงเข้าเป็นหุ้นส่วนร่วมลงทุนกัน จึงไม่มีหน้าที่ใด ๆ ต่อกันตามสัญญาและจำเลยไม่ได้กระทำละเมิดต่อโจทก์ คดีมีปัญหาวินิจฉัยตามที่โจทก์ได้รับอนุญาตให้ฎีกาว่า โจทก์มีอำนาจฟ้องจำเลยให้รับผิดชอบในโครงการที่

3 หรือไม่ เห็นว่า โจทก์และจำเลยตกลงเข้ากันเป็นหุ้นส่วนซื้อที่ดินเพื่อปลูกสร้างคอนโดมิเนียมขาย นำกำไรมาแบ่งปันกัน แต่ต่อมาผู้สนใจซื้อที่ดินดังกล่าวและผู้เป็นหุ้นส่วนได้ตกลงขายที่ดินนั้นไป เพื่อทำกำไรอันเป็นกรณีที่หุ้นส่วนเปลี่ยนแปลงรูปแบบการดำเนินกิจการเป็นการซื้อที่ดินและขาย เพื่อนำกำไรมาแบ่งปันกัน เมื่อได้ขายที่ดินดังกล่าวและรับเงินจากการขายแล้ว ห้างหุ้นส่วนสามัญ ระหว่างโจทก์กับจำเลยย่อมเลิกกันเพราะเสร็จการนั้นแล้วตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1055 (3) และมาตรา 1061 วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า เมื่อห้างหุ้นส่วนเลิกกันแล้วก็ให้จัดการ ชำระบัญชี เว้นแต่จะได้ตกลงกันให้จัดการทรัพย์สินโดยวิธีอื่นในระหว่างผู้เป็นหุ้นส่วนด้วยกัน ตาม คำฟ้องโจทก์และคำให้การจำเลยต่างยอมรับว่า ห้างหุ้นส่วนโครงการที่ 3 นี้ได้มีการชำระบัญชีกัน แล้ว แต่มีข้อโต้แย้งกันเกี่ยวแก่เงินลงทุนและส่วนแบ่งกำไรของผู้เป็นหุ้นส่วนอันเป็นข้อพิพาทใน ชั้นชำระบัญชีห้างหุ้นส่วนสามัญ จึงเป็นกรณีที่หุ้นส่วนประสงค์ให้จัดทำบัญชีเพื่อแบ่งปันผลกำไร ระหว่างกัน มิได้ตกลงกันให้จัดการทรัพย์สินโดยวิธีอื่นในระหว่างผู้เป็นหุ้นส่วนด้วยกัน จึงต้อง ทำการชำระบัญชีห้างหุ้นส่วนสามัญตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เมื่อมี การจัดทำบัญชีกัน แต่โจทก์อ้างสัดส่วนการลงทุนของโจทก์และจำนวนส่วนแบ่งกำไรที่โจทก์มีสิทธิ ได้รับจากการเข้าหุ้นกันประกอบกิจการโครงการที่ 3 และจำเลยปฏิเสธสัดส่วนการลงทุนของโจทก์ รวมถึงจำนวนส่วนแบ่งกำไรที่โจทก์มีสิทธิได้รับ จึงเป็นการโต้แย้งสิทธิของโจทก์โดยพิพาทกัน เกี่ยวกับการจัดทำบัญชี โจทก์ผู้เป็นหุ้นส่วนย่อมมีอำนาจฟ้อง ที่ศาลล่างทั้งสองวินิจฉัยว่าโจทก์ไม่ มีอำนาจฟ้องนั้น ไม่ต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกา ฎีกาของโจทก์ฟังขึ้น ปัญหาว่าจำเลยต้องรับผิดชอบ ในโครงการที่ 3 ตามฟ้องหรือไม่ เห็นว่า คดีนี้ตามคำฟ้องและคำให้การคู่ความรับกันว่า กิจการ โครงการที่ 3 มีรายได้จากการขายที่ดิน 282,000,000 บาท แต่โต้แย้งกันเกี่ยวกับสัดส่วนทุนของ โจทก์และของจำเลย กับค่าใช้จ่ายของกิจการบางรายการซึ่งส่งผลต่อการคิดส่วนแบ่งกำไรของ แต่ละฝ่าย จึงเห็นควรวินิจฉัยไปตามลำดับ สำหรับสัดส่วนทุนของผู้เป็นหุ้นส่วนนั้น โจทก์และ จำเลยโต้แย้งกัน เฉพาะส่วนที่เป็นเงิน 24,000,000 บาท โดยต่างอ้างว่าเป็นเงินลงทุนส่วน ของตนเอง โจทก์อ้างตนเองเป็นพยานเบิกความว่า โจทก์ลงทุน 54,500,000 บาท แบ่งเป็นเงินสด 30,500,000 บาท และเงินที่โจทก์กู้ยืมจากบุคคลภายนอกอีก 24,000,000 บาท การลงทุนส่วนที่เป็น เงินกู้ยืม 24,000,000 บาท นี้ จำเลยนำหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดของบุตรสาวโจทก์ไปกู้เงินจาก บุคคลภายนอกและใช้หนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดมอบไว้เป็นประกันแก่ผู้ให้กู้ชื่อก้อย แต่โจทก์ไม่มี หลักฐานการกู้ยืมเงินหรือการจดทะเบียนจำนองหลักประกันมาแสดง ทั้งไม่ปรากฏหลักฐานการ รับเงินกู้ยืมดังกล่าวจากบุคคลภายนอก นอกจากนี้โจทก์ยังตอบทนายจำเลยถามค้านด้วยว่า สุดท้ายแล้วบุตรสาวโจทก์ไม่ได้ไปทำสัญญากู้ยืมเงินเนื่องจากจำเลยบอกว่าไม่ต้องทำแล้ว อัน เป็นเรื่องผิดปกติวิสัยของการกู้ยืมเงินจำนวนสูงถึง 24,000,000 บาท ที่จะไม่มีการทำหลักฐานทั้ง ส่วนที่เกี่ยวกับการกู้ยืมเงินและส่วนที่เกี่ยวกับการรับเงินกู้กันไว้ให้ชัดเจน ความข้อนี้กลับเชื่อมกับ ทางนำสืบจำเลยที่ว่า เดิมโจทก์มอบหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์ห้องชุด 2 ห้อง ซึ่งเป็นชื่อบุตรสาวโจทก์ เพื่อให้จำเลยไปกู้ยืมเงินจากบุคคลอื่นนำมาเป็นเงินลงทุนของโจทก์ จำเลยแจ้งโจทก์ว่า จำเลย ติดต่อขอกู้ยืมเงินกับคุณก้อย และคุณก้อยตกลงให้กู้ยืมแล้วโดยให้นัดหมายบุตรสาวโจทก์ไป ทำสัญญาและจดทะเบียนจำนองห้องชุดเพื่อเป็นประกัน แต่โจทก์ไม่ยอมให้บุตรสาวไปทำสัญญา กู้ และจดทะเบียนจำนอง จึงไม่อาจกู้ยืมเงินจากคุณก้อยได้ พยานโจทก์ซึ่งมีเพียงตัวโจทก์กล่าวอ้าง แต่เพียงลอย ๆ ไม่มีพยานหลักฐานอื่นใดสนับสนุน เพียงเท่านั้นจึงไม่น่าหนักใจให้รับฟังว่า เงินทุน 24,000,000 บาท เป็นทุนของโจทก์ ส่วนข้ออ้างของจำเลยว่า เงิน 24,000,000 บาท เป็นทุนของ

จำเลยนั้น จำเลยให้การว่า เงิน 24,000,000 บาท ที่โจทก์อ้างนั้นเป็นเงินลงทุนของจำเลย โจทก์ และจำเลยมิได้กู้ยืมเงินจากบุคคลภายนอก แต่ทางพิจารณาจำเลยกลับเบิกความว่า จำเลยขอยืมเงินจากภริยาและบุตรสาว 24,000,000 บาท เพื่อนำมาชำระค่าที่ดิน และต้องชำระดอกเบี้ย อัตราร้อยละ 1 ต่อเดือน ให้แก่ภริยาและบุตรสาว ขัดแย้งต่อคำให้การที่ว่าเงินดังกล่าวเป็นเงินลงทุนของจำเลยเองมิได้กู้ยืมจากบุคคลภายนอก ข้อกล่าวอ้างเกี่ยวกับการลงเงินทุน 24,000,000 บาท ของจำเลยขัดแย้งกลับไปกลับมาไม่มีน้ำหนักให้รับฟังเช่นเดียวกัน ข้อเท็จจริงฟังไม่ได้ว่า เงิน 24,000,000 บาท เป็นทุนของจำเลยเช่นเดียวกัน เงินทุนของโจทก์และของจำเลยจึงมีเพียงส่วนที่เป็นเงินสดของแต่ละฝ่ายซึ่งคู่ความมิได้โต้แย้งกัน จึงรับฟังได้ว่า โจทก์ลงทุนเป็นเงินสด 30,500,000 บาท ส่วนจำเลยลงทุนเป็นเงินสด 40,500,000 บาท คิดเป็นสัดส่วนทุนของโจทก์ ร้อยละ 42.96 สัดส่วนทุนของจำเลยร้อยละ 57.04 นอกจากนี้มีเงินกู้ยืมจากธนาคารอีก 80,000,000 บาท นำมาชำระค่าที่ดินด้วย ซึ่งคู่ความรับกันในข้อนี้ สำหรับค่าใช้จ่ายของกิจการ ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เงินกู้ยืม 24,000,000 บาท มีค่าใช้จ่ายเป็นดอกเบี้ย 4,080,000 บาท ส่วนค่าใช้จ่ายเป็นค่าโอนที่ดินบางกรวย (บจก. เจ ที เพอร์เฟค) ตามที่ระบุในรายการค่าใช้จ่ายตามเอกสารหมายเลข จ.23 ข้อ 18 จำนวน 624,555 บาท กิจการโครงการที่ 3 เป็นการซื้อที่ดินซึ่งตั้งอยู่ที่ตำบลเสาธงหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ไม่ปรากฏว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับที่ดินซึ่งตั้งอยู่ที่บางกรวยตามที่ระบุไว้ในรายการค่าใช้จ่าย ข้อ 18 เมื่อพิจารณาพฤติการณ์ลงทุนระหว่างโจทก์กับจำเลยซึ่งซื้อที่ดินมาพัฒนาแล้วขายต่อหลายโครงการ มีการจัดให้บริษัทและบุคคลภายนอกถือที่ดินที่ลงทุนแต่ละโครงการระคนปนกันไป น่าเชื่อว่ารายการค่าใช้จ่ายในข้อ 18 นี้ ไม่เกี่ยวข้องกับกิจการโครงการที่ 3 ข้อเท็จจริงฟังไม่ได้ว่า กิจการโครงการที่ 3 มีค่าใช้จ่ายเป็นค่าโอนที่ดินบางกรวย (บจก. เจ ที เพอร์เฟค) 624,555 บาท ส่วนค่าใช้จ่ายที่ระบุไว้ในเอกสารหมายเลข จ.23 ข้อ 6 และข้อ 7 ว่าเป็นค่าโอน (จากกรรมที่ดิน) ภัทรพล บางใหญ่ 2,942,224 บาท และค่าโอน (จากกรรมที่ดิน) กองกรรณิทรัพย์ บางใหญ่ 5,481,997 บาท จำเลยนำสืบอธิบายว่า ในการซื้อที่ดินโครงการที่ 3 นั้น สัญญาจะซื้อจะขายระบุว่า ผู้จะซื้อคือจำเลยกับโจทก์มีหน้าที่ในการออกค่าธรรมเนียมการโอน ค่าอากร ค่าภาษี และค่านายหน้าต่าง ๆ ส่วนตอนขายที่ดินดังกล่าวให้แก่นางผ่องศรี ผู้จะซื้อคือนางผ่องศรีมีหน้าที่ออกค่าธรรมเนียมการโอน ค่าอากร และค่าภาษีธุรกิจเฉพาะ โจทก์มิได้ถามค้านให้เห็นเป็นอย่างอื่น ทั้งเมื่อพิจารณารายการค่าใช้จ่ายเอกสารหมายเลข จ.23 ที่ปรากฏรายการค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการโอนเพียง 2 รายการ ตรงกับการถือกรรมสิทธิ์ที่ดินในกิจการโครงการที่ 3 รวม 2 แปลง ที่จัดให้บริษัท ก. และนายภัทรพล ถือกรรมสิทธิ์ไว้แทน น่าเชื่อว่ารายการค่าใช้จ่ายทั้งสองรายการดังกล่าวเป็นค่าธรรมเนียมการโอนที่เกิดขึ้นขณะโจทก์กับจำเลยซื้อที่ดินทั้งสองแปลงมา มีใช้ค่าธรรมเนียมการโอนขณะโจทก์กับจำเลยขายที่ดินทั้งสองแปลงให้แก่ นางผ่องศรี ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า กิจการโครงการที่ 3 มีค่าใช้จ่ายเป็นค่าโอน (จากกรรมที่ดิน) ภัทรพล บางใหญ่ 2,942,224 บาท และค่าโอน (จากกรรมที่ดิน) กองกรรณิทรัพย์ บางใหญ่ 5,481,997 บาท นอกจากค่าใช้จ่ายที่คู่ความโต้แย้งกัน 4 รายการ ดังกล่าวแล้ว โจทก์และจำเลยต่างมิได้โต้แย้งรายการค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ตามที่ปรากฏในเอกสารหมายเลข จ.23 ข้อเท็จจริงจึงรับฟังได้ว่า กิจการโครงการที่ 3 นี้ มีค่าใช้จ่ายรวม 20 รายการ ได้แก่ ค่านายหน้า 2,625,000 บาท ค่าจ้างธนาคาร (ค่าธรรมเนียม) บางใหญ่ 4,450,040 บาท ค่าจ้าง (จากกรรมที่ดิน) ภัทรพล บางใหญ่ 207,570 บาท ค่าจ้าง (จากกรรมที่ดิน) กองกรรณิทรัพย์ บางใหญ่ 200,025 บาท ค่าโอน (จากกรรมที่ดิน) ภัทรพล บางใหญ่ 2,942,224 บาท ค่าโอน (จากกรรมที่ดิน) กองกรรณิทรัพย์ บางใหญ่

5,481,997 บาท ค่าเงินประกันธนาคาร 1,000,000 บาท ค่าถมดิน 4,800,000 บาท ค่าลูกรัง 763,659.30 บาท ค่าต่อสัญญาโอน 3 ครั้ง 1,200,000 บาท ค่าให้พิเศษเจ้าหน้าที่ 50,000 บาท ค่าทดสอบชั้นดิน 78,000 บาท ค่าขอไฟฟ้าและประปาชั่วคราว 51,866 บาท ค่าแบบตึก 17 ชั้น 250,000 บาท ค่าแบบ (คุณเก่ง) 985,200 บาท ค่าสิ่งแวดล้อม 200,000 บาท ค่าใช้จ่ายผู้ควบคุมคนถมดิน 100,000 บาท ค่าธรรมเนียมไถ่ถอนก่อนกำหนด 1,600,000 บาท ค่าซื้อของขวัญปีใหม่ให้ธนาคาร 120,000 บาท และค่าสอบบัญชีปี 2555 จำนวน 30,000 บาท รวมค่าใช้จ่ายทั้งสิ้น 27,135,581.30 บาท เมื่อวินิจฉัยแล้วว่า การชำระบัญชีกิจการโครงการที่ 3 ระหว่างโจทก์กับจำเลยคดีนี้เป็นไปตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ จึงต้องนำวิธีการชำระบัญชีดังที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่คดี หาใช้วิธีการชำระบัญชีตามที่โจทก์และจำเลยนำเสนอไม่ ซึ่งการชำระบัญชีห้างหุ้นส่วนสามัญนั้น มาตรา 1062 บัญญัติให้ทำโดยลำดับคือ (1) ให้ชำระหนี้ทั้งหลายซึ่งค้างชำระแก่บุคคลภายนอก (2) ให้ชดใช้เงินทดรองและค่าใช้จ่ายซึ่งผู้เป็นหุ้นส่วนได้ออกของตนไปเพื่อจัดการค้าของห้าง (3) ให้คืนทุนทรัพย์ซึ่งผู้เป็นหุ้นส่วนแต่ละคนได้ลงเป็นหุ้น ถ้ายังมีทรัพย์เหลืออยู่อีกเท่าไร ก็ให้เฉลี่ยแจกเป็นกำไรในระหว่างผู้เป็นหุ้นส่วน การชำระบัญชีห้างหุ้นส่วนสามัญในส่วนของโครงการที่ 3 ยังมิได้จัดทำให้เป็นไปตามลำดับดังกล่าว ทั้งไม่ปรากฏว่าหนี้สินของห้างหุ้นส่วนที่เป็นเงินกู้ยืมมีการชำระแล้วหรือไม่ อย่างไร เพียงใด และมีรายได้ค่าใช้จ่าย ทรัพย์สินอื่นนอกจากที่คู่ความนำเสนออีกหรือไม่ เพียงใด โจทก์ฟ้องคดีโดยมุ่งต่อผลของการชำระบัญชีคือการแบ่งกำไรแก่โจทก์ แต่คู่ความมิขัดแย้งในขั้นตอนการชำระบัญชี หากให้ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งชำระบัญชีต่อไปย่อมเห็นได้ว่าจะเกิดข้อขัดข้องเรื่อยไปและเกิดความล่าช้าในการชำระบัญชี ศาลขอที่จะแต่งตั้งผู้ชำระบัญชีตามที่เห็นสมควรได้ จึงให้ตั้งเจ้าพนักงานบังคับคดีซึ่งเป็นคนกลางเป็นผู้ชำระบัญชี ห้างหุ้นส่วนสามัญโครงการที่ 3 ซึ่งมีโจทก์ลงทุนเป็นเงินสด 30,500,000 บาท คิดเป็นสัดส่วนทุนของโจทก์ร้อยละ 42.96 จำเลยลงทุนเป็นเงินสด 40,500,000 บาท คิดเป็นสัดส่วนทุนของจำเลยร้อยละ 57.04 โดยทางนำสืบคู่ความปรากฏข้อเท็จจริงเบื้องต้นว่า กิจการมีรายได้จากการขายที่ดิน 282,000,000 บาท มีค่าใช้จ่าย 27,135,581.30 บาท ส่วนรายได้ ค่าใช้จ่าย ทรัพย์สินและหนี้สินอื่นของห้างนอกเหนือจากที่คู่ความนำสืบรวมถึงปัญหาว่า จำเลยต้องชดใช้เงินแก่โจทก์เพิ่มเติมจากที่ได้ชำระไปแล้วหรือไม่ เพียงใด ย่อมต้องพิจารณาต่อไปในขั้นที่สุดแห่งการชำระบัญชี อนึ่ง โจทก์ได้รับอนุญาตให้ฎีกาเฉพาะในส่วนโครงการที่ 3 โดยโจทก์มีค่าขอให้จำเลยชำระเงินรวมดอกเบี้ยถึงวันฟ้องเป็นเงิน 24,170,735.78 บาท ทุนทรัพย์ที่พิพาทในชั้นฎีกาตามที่โจทก์ได้รับอนุญาตให้ฎีกามีเพียง 24,170,735.78 บาท ต้องเสียค่าขึ้นศาลชั้นฎีกา 200,000 บาท แต่โจทก์เสียค่าขึ้นศาลชั้นฎีกาจากทุนทรัพย์ 87,991,149.27 บาท เป็นเงิน 237,991 บาท จึงต้องคืนค่าขึ้นศาลชั้นฎีกาส่วนที่เสียเกินมา 37,991 บาท แก่โจทก์ พิพากษากลับให้ตั้งเจ้าพนักงานบังคับคดีเป็นผู้ชำระบัญชีห้างหุ้นส่วนสามัญโครงการที่ 3 ให้ทำการชำระบัญชีเป็นลำดับตามที่กฎหมายบัญญัติโดยกำหนดเงินลงทุนของโจทก์เป็นเงินสด 30,500,000 บาท คิดเป็นสัดส่วนทุนของโจทก์ร้อยละ 42.96 เงินลงทุนของจำเลยเป็นเงินสด 40,500,000 บาท คิดเป็นสัดส่วนทุนของจำเลยร้อยละ 57.04 คืนค่าขึ้นศาลชั้นฎีกาที่เสียเกินมา 37,991 บาท แก่โจทก์ ค่าฤชาธรรมเนียมในศาลชั้นต้นและชั้นอุทธรณ์กับค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นฎีกานอกจากที่สั่งคืนให้เป็นพับ

## องค์คณะ

เรื่งศัักดี วีริยะชัยวงศ์ · ักฎ วิภูมิริพี · สุปัฒน์ พงษ์ทัตศิริกุล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/3682/2568>